

С.В. Сирцева,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет
Ю.Ю. Чебан,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

З метою створення повноцінно функціонуючої ринкової економіки і стимулювання торгівлі, виходячи з важливості комплексного застосування ефективних правил і методики у сферах законодавства про заснування і діяльність компаній, корпоративного управління, а також бухгалтерського обліку Україна і Європейський Союз домовилися співробітничати в питаннях упровадження на національному рівні відповідних міжнародних стандартів і поступового наближення до права ЄС у сфері бухгалтерського обліку та аудиту відповідно до додатка XXXV до Угоди про асоціацію України і Європейського Союзу, яка ратифікована Україною 16.09.14 р.

За основу взято Директиву про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язану звітність певних типів підприємств, затверджену Європарламентом і Радою ЄС 26.06.13 р. №2013/34/ЄС [1]. Цей документ визначає нові умови складання, подання та оприлюднення фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності залежно від категорії підприємства, а також новий порядок визнання й оцінки певних видів активів і зобов'язань, доходів і витрат.

Змінена редакція Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999р. № 996-ХІУ з 01.01.2018 року [2] встановлює нові умови складання, подання та оприлюднення фінансової звітності, закріплює нову термінологію і критерії ранжування підприємств, уточнює періодичність складання проміжної фінансової звітності, вводить окремі преференції для мікро- і малих підприємств тощо.

З 01.01.2018 р. запроваджено нові критерії класифікації підприємств. Відтепер градація підприємств залежатиме щонайменше від трьох критеріїв: балансової вартості активів, чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг) та середньої кількості працівників за

календарний рік. Основною метою при зміні критеріїв розмежування підприємств за їх розміром було надання інвесторам та іншим користувачам фінансової звітності можливості співставляти показники діяльності різних підприємств [3].

Для забезпечення розкриття зіставної та еквівалентної інформації принципи відображення й оцінки повинні включати принцип безперервності діяльності підприємства, метод обачності та метод нарахування. Забороняється взаємозалік статей активів і зобов'язань і статей доходів і витрат. Компоненти активів і пасивів повинні оцінюватися роздільно, а статті, викладені у фінансовій звітності, повинні зважати на економічну реальність або комерційну суть основної операції або угоди.

З метою забезпечення достовірності інформації статті, відображені у щорічній фінансовій звітності, оцінюються за ціною придбання або вартості виготовлення. Проте держави – члени Євросоюзу мають право вимагати або дозволяти підприємствам проводити переоцінку основних засобів, щоб користувачі звітності могли отримати істотну інформацію. Потреба в зіставності фінансової інформації на всій території ЄС приписує забезпечення системи обліку за справедливою вартістю для деяких фінансових інструментів, щоб користувачі фінансової звітності отримали більш значущу для прийняття рішень інформацію, ніж та, яка заснована на ціні придбання або вартості виготовлення, тобто історичній (фактичній) собівартості. Ця вимога не поширюється тільки на мікропідприємства.

Одночасно Директивою № 2013/34/ЄС передбачено складання управлінського звіту, як важливого елементу фінансової звітності, який повинен містити достовірний огляд розвитку, ефективності діяльності та стану підприємства, а також опис основних ризиків і невизначеностей, з якими воно стикається.

Під час імплементації Директиви 2013/34/ЄС враховано також вимогу щодо обов'язкового аудиту та оприлюднення звітності усіх категорій вітчизняних підприємств з 1 січня 2019 року.

Таким чином, імплементація Директиви 2013/34/ЄС пов'язана з потребою в зіставності фінансової інформації на всій території Євросоюзу. Проте, необхідно враховувати національні особливості бухгалтерського законодавства та економіки в цілому.

Список використаних джерел

4. Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року / неофіційний переклад аудиторської палати України. URL: <http://www.apu.com.ua/event/771-direktiva-2013-34->

esevropskogo-parlamentu-ta-radi-vid-26-kvitnya-2014-rneofitsijnij-pereklad (дата звернення: 02.03.2020).

5. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16 липня 1999 р. №996–XIV Верховна Рада України. URL: <http://www.rada.kiev.ua> (дата звернення: 02.03.2020).

6. Костякова А.А. Європейські принципи бухгалтерського обліку та фінансової звітності: облікові новації 2018 року. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2018. №2 (37). С. 40-47.

М.А. Томила, ІУІР
Башкирський державний університет

ИННОВАЦИИ КАК ФАКТОР ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ СТРАНЫ

Интерес к инновациям растет в связи с активным переходом большого количества государств к инновационному типу экономики, основной чертой которой является обеспечение производством и наукоемкой продукцией большей части валового внутреннего продукта. Именно поэтому развитие инновации является важнейшим направлением развития и реформирования экономической системы. Активизация инноваций стала неотъемлемым условием увеличения конкурентоспособности государства.

В целом термин «инновация» трактуется как органическая совокупность результата определенного процесса и эффекта от него, которые связаны с созданием и распространением новшества в какой-либо сфере человеческой деятельности, целью которой становится формирование системы устойчивого развития общества и повышение социально-экономической эффективности [1].

Нельзя утверждать, что инновации всегда являются позитивным фактором для роста экономики. Например, инновации сопровождаются риском для самих субъектов, которые применяют инновации. В дальнейшем это может привести к банкротству данного субъекта, замедлению темпов роста экономики или к стагнации в краткосрочном периоде.

Однако и отсутствие инноваций может привести к негативным последствиям, только уже в долгосрочном периоде.